

உ
சிவமயம்

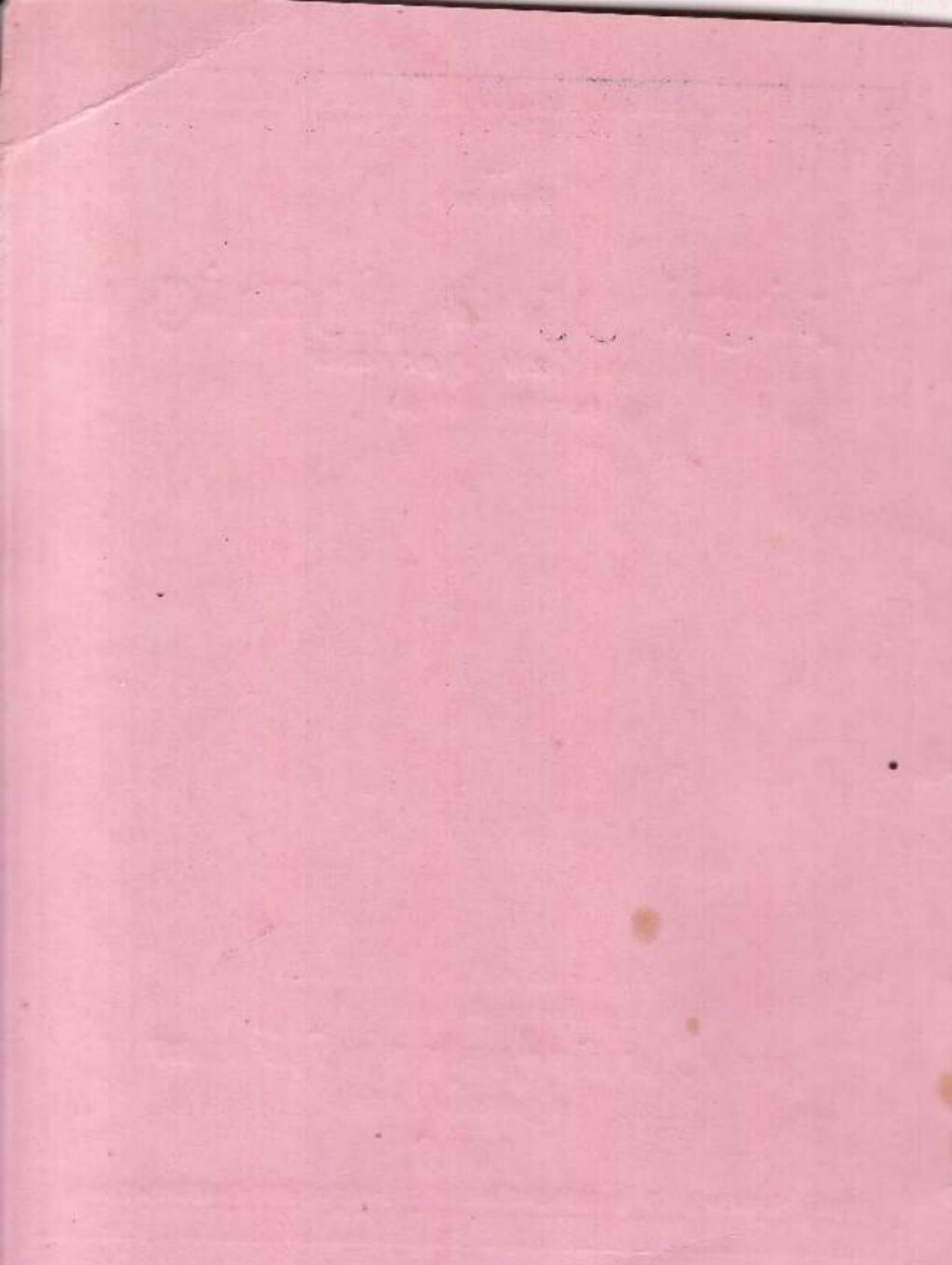
நல்லூர் முருகன் திருவோடிக்கு

ரோஸ்லேர் ஆராதனை
(பாகம் ஒன்று)

நயினைக் கவிஞர்
நாக. சண்முகநாதபரிள் கலை
(முருகன்டியான்)

1998

ஷ.

சிவமயம்

நல்லூர் முருகன் திருவடிக்கு

சொல்லேர் ஆராதனை
(பாகம் ஒன்று)

நயினைக் கவிஞர்

நாக. சண்முகநாதபிள்ளை
(முருகனடியான்)

முதலாம் பதிப்பு: 28-07-1998

பதிப்பகம்	: பாரதி பதிப்பகம்
430, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
வெளியீடு	: நயினாக் கவிஞர்
நாக.சண்முகநாதபிள்ளை
அமைப்பு	பாரதி பதிப்பகம்
பதிப்புரிமை	: திருமதி கலாந்தி
குலமோகன்

என் னுரை

இதிலுள்ள பாடல்கள் ஈழநாடு, முரசொலி,
ஸழநாதம், உதயன் ஆகிய நாளீதழ்களில்
அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டவையாகும்.
டெந்த ஆறு ஆண்டுகளாக “நல்லவைக்குமரன்”
மலரில் வெளியிடப்பட்ட பாடல்களும் இன்னக்
கப்பட்டுள்ளன. பொருத்தமானவற்றை அங்கு
வாகனமேற்றி முருகனிடம் மேலும் மேலும்
• என்னை ஆற்றுப்படுத்திய அங்கு நெஞ்சங்
சனுக்கு நான் எற்றும் நன்றிக்கடனுடையேன்,
இந் நூலை அச்சிட்டுதோய் பாரதி பதிப்பகத்
தினருக்கும், எனது நன்றி.

நாக, சண்முகநாதபிள்ளை
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரை

நல்லை முருகன் மீது நயினைக் கலீஞர் நாக். சண்முகநாதபிள்ளை யாத்த பக்திப் பாடல்களை வெளியிடுவதீல் நாம் மகிழ்ச்சி யடைகின்றோம். இப் பாமாலையில் கலீதை நயமும் கற்பனைவளமும் பக்தி அனுபவ வெளிப்பாடும் செறிந்திருக்கக் காணலாம்.

கலீஞர் அவர்கள், நயினை நாகபூசனை அம்பாள் மீது பாடிய பக்திப் பாடல்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருந்தோம். தொடர்ந்து இந் நூல் வெளிவருவது கலீஞரவர்களுடைய அயரா முயற்சியையும் பக்தியுணர்வையும் வெளிக்கொண்டிருது.

கலீஞரவர்களின் முதலாவது நூலை வாங்கி ஆதரித்தது போன்று இந் நூலையும் முருகன்டியார்கள் வாங்கி ஆதரிப்பார்களாக.

430, காங்கேசன்துறை வீதி, பாரதி பதிப்பகம்
யாழ்ப்பானம்.

—
சிவமயம்

— படையல் —

எங்கள்	குலதெய்வம்	
	இளமுருக	வள்ளவன்
எல்லா	நலன்களுமே	
	எனக்களித்துக்	காப்பாற்றி(த)
தங்கு	தடையின் ரித்	
	தவிப்பெல்லாம்	நீக்கியுயர்
தகவும்	தண்ணருளும்	
	தந்துள்ளத்	துள்ளின்று
விழிக்கும்	மெய்மைகுன்றா	
	மொழிக்கும்நான்	முன்செய்த
பழிக்கும்	பயந்ததனி	
	வழிக்குமெலாம்	துணையாகி,
விழிப்பாய்	நின்றுதவும்	
	தமிழ் நெஞ்சத்	தொண்டருடன்
களித்துத்	செந்தமிழால்	
	கவிபாடிக்	கடைக்கண்ணீர்
பனிப்ப	என்னைநிதம்	
	பரவசத்தில்	அமிழ்த்திவிட்டான்
இனிக்கும்	இவ்வணர்வு	
	என்றும் என்	உள்ளத்துள்
கனித்து	எழுபிறப்பும்	
	களித்துவந்து	ஏமாப்புத்
தொனிக்க	முருகனீடி	
	தொழுதெழுவேன்	எப்போதும்

பாட்டும்	பொருள துவும்	
	பொருளாலே	பொருந்திவரும்
கூட்டும்	பயனதுவும்	
	குறித்தவனே	உணர்வித்தான்
நாட்டம்	அவனன்றி	
	நாலுணர்வ	தொன்றுமில்லை
தேட்டம்	இது அவனின்	
	திருவருளால்	வந்ததுவே
என்ன	பெருந்தவம் நான்	
	முன்செய்தேன்	முருகனவன்
வன்னை	அழகதனை	
	வற்றாத	கருணையினை
என்னி	என்னிநிதம்	
	இருந்துருசிப்	பாடுதற்கே!
அன்னைல்	முருகனினை	
	அடிதொழுதொப்	படைக்கின்றேன்
கன்னைல்	என்னுணர்விஸ்	
	உள்ளத்துள்	அனுவனுவாய்
பண்ணும்	அவன்கருணைப்	
	பயபக்தி	அருமருந்தாய்
நன்னை	நன்னைவர	
	நான்முருகன்	அடியனானேன்
என்ன	புண்ணையம்நான்	
	முற்பிறப்பிற்	செய்தேனா

६

சிவமயம்

வேண்டுதல்

முருகு தமிழில் எழில் முழுகு முகவடினு
 முழுதும் எழுதவரு முருகோனே
 பருகும் உனதமுதக் கருணை நறவினிய
 பாகில் எனையழுத்தப் பார்ப்போனே
 உருகும் உனதடியன் உணர்வில் உதித்தெழுந்து
 ஹுக்கு தமிழ்க்குழக வடிவோனே
 வருக தமிழ்தருக கவிதை மழைபொழிக
 வளர்க தமிழர்புகழ் புவிமீதே!

விரைவாய் ஓடி வருக!

அறியாப் போதில் அப்பா உன்னை
 அறியும் உணர்வைத் தந்தார்
 குறியாய் உன்னைக் குறித்து அன்றே
 குலத்தின் கொழுந்தாய்க் கொண்டேன்
 நெறியாய் நின்று உன்னை என்றும்
 நினைத்து நினைத்துத் தொழுதல்
 வெறியாய்ப் போச்சு நல்லூர்க் கந்தா
 விரைவாய் ஓடி வருக!

ஏற்றம் பெற்றாய் வருக!

சின்னைக் குழந்தை போல உன்னைச்
சிரித்த முகத்தில் பாரிப்பேன்
வண்ண மயிலில் ஏறி ஆடி
வருதல் போல நினைப்பேன்
கண்ணித் தமிழில் உன்னைப் பாடும்
கவிதை யாலே துதிப்பேன்
எண்ணத் திலேநீ நல்லூர்க் கந்தா!
ஏற்றம் பெற்றாய் வருக,

நல்லூர்க் கந்தா வருக!

மூலா தரத்தில் வேலாய் இருந்து
மூர்த்தம் கொடுக்கும் முருகா!
கோலா கலமாய்க் கோயில் நடுவே
கொலுவீற் றிகுக்கும் குமரா!
ஏலா திருந்த எணைநீ அணைத்தாய்
ஏற்றம் தந்தாய் குழகா!
நாலா புறத்தும் அருளைச் சுரக்கும்
நல்லூர்க் கந்தா! வருக!

வடிவே லோடு வருக!

வள்ளி தெய்வ யானை மாதர்
 வலமும் இடமாய்ச் சூழ,
 அள்ளி ஒளியை வீசும் அயிலும்
 அருளும் நடுவே திகழு(த)
 துள்ளி ஒடும் வினைகள் யாவும்
 தூய கருணை பெருகும்.
 வள்ளல் நீயே நல்லூர்க் கந்தா!
 வடிவே லோடு வருக!

வெற்றி தரவே வருக

ஆறு படைக்கும் வீடு அமைத்து
 அமர்ந்த சரடு பதியே
 கூறு படுத்திச் சூரை அழித்துக்
 கோழியும் மயிலாய் நின்றாய்
 தேறு தலுக்காய் உன்னைத் தேடி
 தேடி அலையும் எவர்க்கும்
 வீறு படைக்கும் நல்லூர் கந்தா
 வெற்றி தரவே வருக

தமிழ் நாயகனே வருக

உலகம் சுற்றி மாப்ப முட்டை
 உண்தாய்க் கொள்ள அன்று
 கலகம் செய்து பழனிக் கோடிக்
 கண்றாய் பழனி வேலா
 அவலம் வந்த போது உன்னை
 அழைக்க ஒடி வந்தென்
 சபலம் தீர்த்தாய் நல்லூர்க் கந்தா!
 தமிழ்நா யகனே வருக

கதிர்வே வவனே வருக

குருவே சுதனே குணபஞ் சரனே
 குகனே வடிவே வவனே
 திருவே செந்தூர்ச் செல்லா அழகா
 திருவே ரகத்தின் பொலிவே
 உருவே இன்ப உறவே எங்கள்
 ஊனே ஊனுள் உயிரே
 கருவே நல்லூர் கந்தா மெந்தா
 கதிர்வே வவனே வருக

இன்றைமக் காக்க வருக

குறிஞ்சி நிலத்தில் இறைஞ்சி வாழ்ந்து
 குலவீய தமிழர் நெஞ்சில்
 அறிந்த அழகும் ஆக்கிய பொளிவும்
 அதுவே திருவாய் நின்றாய்
 செறிந்த வாழ்வும் செல்வமும் வளமும்
 சேர்ந்து செழித்தது அன்று
 இறைஞ்சி நின்றோம் நல்லூர்க் கந்தா
 இன்றைமக் காக்க வருக

சேவகா கந்தா வருக

தேரடிச் சித்தர் செல்லப்ப சாமி
 சிருடைச் சீடர் போகர்
 பேரடி யாக வந்த அடியவர்
 பேறுடைத் தொண்டர் பலபேர்
 ஆரடி யோங்கள் ஆரவர் கூட்டம்
 அண்ணவரும் வந்துமே ஏற்றிச்
 சிரடி பரவிச் சிறந்தனர் நல்லூர்ச்
 சேவகா கந்தா வருக.

அழைத்தனர் அருணா வருக

காவடி ஆட்டம் மேள தாளம்
 களித்து வீதிகள் தோறும்;
 பாவடி சேர்த்துப் பாடிப் பாடிப்
 பரலச மூட்டும் பத்தர்
 சேவடி போற்றி போற்றி என்று
 சேவலும் மயிலும் போற்றி
 ஆவவில் நல்லூர்க் கந்தா உன்னை
 அழைத்தனர் அருணா! வருக!

தவிப்புகள் போக்கிட வருக!

அழகுறு முருகா! அப்பனே குமரா!
 அகத்துறு குகனே! அகந்தை
 விழுவிடு கந்தா! வென்றிடு வேலா!
 வினைகளைப் போக்கறு முகவா!
 குலவிடு குழகா! குண்டு தரனே!
 குருபுங் கவனே! நல்லூர்த்
 தலமுறு தேசிகா! தண்ட பாணியே!
 தவிப்புகள் போக்கிட வருக!

நல்லூர் சென்று அழுது தொழு

ஃ

நல்லூர் சென்று அழுது தொழுது
நாதன் அருளை நாடு
பலிலோ ரோடும் சேர்ந்து நீயும்
யஜனை யோடு கூடு
எல்லோ ருக்கும் இன்ப வாழ்வு
ஈயும் வேலைத் தேடு
சொல்லால் இன்பத் தமிழால் என்றும்
தோத்தி ரங்கள் பாடு.

பரவசமூட்ட வருக

ஆர்த்து ஆடும் தீர்த்தம் உந்தன்
அருளின் தெளிந்த ஊட்டம்
சேர்த்து ஆடும் படிக்காய் மக்கள்
திமைத்தார் இன்பக் கூட்டம்
வேர்த்து ஓடும் விம்ம லோடு
வேலா வேலா என்று
பார்த்து நின்றார் நல்லூர்க் கந்தா
பரவச மூட்ட வருக

என் வீழி திறக்கவில்லை?

"கற்புடை மாதரை உயர்ந்தவர் ஏத்துவர்"
கருத்தினைப் புரிந்து கொண்டோம்
பற்பல இடத்திலும் பெண்களைப் பாலியற்
படுபவி செய்து கொன்றார்
எத்தனை மாதர் கற்வினை இழந்தனர்
ஏனினும் கேட்க வில்லை?
இத்தனை கொடுமைகள் கண்டுமே நல்லையா
என்விழி திறக்க வில்லை?

உன் கருணையே காக்கும்

தருமம் தலைகாக்கும் என்றொரு தாரசம்
தரணியில் உண்டல்லவோ!
கருமம் அதுவாக மக்களின் தலைகளை
காட்டயர் கொள்வதென்ன?
பெருகும் கொலைகொள்ளை பேரழிவாகியோர்
பிரளையம் ஆகுதையா
முருகனுன் கருணையே காத்திடும் நல்லூரின்
மூர்த்தியே உதவுமையா!

வழிநடத் தெம்மை முன்னே!

முருகனே நல்லூரின் மூர்த்தியே நீபெற்ற
முத்துவடி வேலுமெங்கே?
அருகிலே வள்ளிதெய் வாணையும் உன்னது
அழகுமயில் தானுமெங்கே?
பெருகிடும் தமிழினப் படுகொலை கண்டும்நீ
பேசா திருப்ப தெண்ணே!
வருகளம் அப்பனே! செந்தமிழ்க் காவலா!
வழிநடத் தெம்மை முன்னே!

தமிழர் தெய்வம்

உற்றதோர் கருமம் நாடி
உன்னிடம் வந்தோம் இன்று;
பெற்றதோர் நாடும் எங்கள்
பெருந்தமிழ் இனமும் வாடி
நிற்குதே நல்லூர்க் கந்தா;
நீ யேமைக் காக்க வேண்டும்
அற்புத்த தமிழர் தெய்வம்
அல்லவோ! முருகா நீயும்!

அஞ்சிடப் போவதில்லை

வஞ்சரை வன்பித்தரை
வன்செயலரை வன்பகைகுழு
நெஞ்சரை தீயநீசரை
நீள்வெறியரை எம்நிலங்கொள்
கஞ்சரை கெடுநாசரைக்
கீழ்மஸ்ததரை மிதுநஞ்சரை
அஞ்சிடப் போவதில்லை நல்லூரா!
உந்தனரு ஞண்டே!

பொன்னடி போற்றி! போற்றி!

கலியுகம் தன்னில் தோன்றிக்
கலாபநன் மயில்மீ தேறி
அலகிலா விளையாட டாடி
அன்பர்தம் உளத்தில் நின்று
தலிவுகள் போக்க நல்லூர்
நகரிலே கோயில் கொண்ட
பொலிவுறு கந்தா உந்தன
பொன்னடி போற்றி! போற்றி!

இறைஞ்சார் என் செய்வாரே!

குகணக் குமரணக் குன்றுதோ நாடியை
கோமள வல்லிதன்
மகண மழுரண மாயோன் மருகண
மன்றாடி மைந்தனை
பவணைப் பழனியைப் பைந்தமிழுப் புலவனை
பரிபூ ரணாம்
இவணை நல்லூரீப் பதியில் இறைஞ்சார்
என்செய் வாரே!

வீணை சொல்லவா!

தடையுண்டு பசியுண்டு தவிட்புண்டு கணப்புண்டு
சலிப்புண்டு எனச் சொல்லவா
உடையின்றி உணவின்றி உயிர்ப்பின்றி மஸர்ப்பின்றி
உழல்கின்ற நிலை சொல்லவா
படை கொண்டு பகைநின்று பலிகொண்டு பதைக்கின்ற
படிநின்ற பயனென்னவா
விடைகொண்டு வாளங்கள் விணை கொல்லவா நல்லூர்
வெளிவந்து வா! கந்தவா!

கந்தா நீ காப்பாற்று

ஒதிவிக ளாய் நாங்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றவழி;
 சோதி ஓளிர் வேலோடு துணையாக வந்து;
 நாதியற்று நாயிருக்க நல்லூரா எம்மையெல்லாம்
 பேதித்து உடனிருந்து பேணியுள்ளத் தென்புதந்தாய்
 விதிவழி அலைந்துலைந்து வேறுவழி இல்லாமல்
 சேதியது நீ செப்பச் செபித்தபடி உன் நாமம்
 பாதிவழி நாம்வரவே பரவி மணி ஓலி எழுப்பிக
 காதுகளி கூரவைத்தாய் கந்தா நீ காப்பாற்று!

இதுவுமன் திருவுள்மோ?

பட்டதுவும் கெட்டதுவும் பகலிரவாய்
 நாங்கள் பயன் பெருக்கி!
 நட்டதுவும் தொட்டதுவும் நலிந்தனவே!
 நலமே பெறுஎண்ணி
 இட்டதுவும் எல்லாம் இழந்தனமே!
 இதுவுமன் திருவுள்மோ?
 தொட்டருள்வாய் நல்லூர்த் தூயவனே
 அடியோம் அடைக்கலமே!

என்முனே ஒருதரம் வருக!

நினைந்துளைத் தொழுது நித்தமும் உந்தன்
நினைப்புறு மணியொலி கேட்டு(ப)
புளைந்திடு பாடற் பொருளினில் உந்தன்
புகழினை அருளினைப் பொதித்து,
நனைந்திடக் கண்ணீர் நாத்தமும் பேற
நாளெல்லாம் இசைக்கிறேன் கந்தா!
இணைந்திரு மாதர் எழில்வேல் மயிலோடு
என்முனே ஒருதரம் வருக!

நாளும் எமைக் காத்தருள் நல்லூரா!

வாழ்வும் தாழ்வும் வரவைப்பவனும்
வராது செட்டவெலாம்
குழும்போது வந்து வேல் கொண்டு
துகளாக் குபவனுமாய்
ஆளும்கந் தக்கட வுளிருப்பான்
எனநாம் அறிந்தனமே!
நாளும்எமைக் காத்தருள் நல்லூரா!
அடியோம் அடைக்கலமே!

தேரில் வந்து ஆட்கொள்!

விளங்குமுந்தன் வடிவமும் வழங்குமுந்தன்
 அருளாம் வளமதுவும்
 துலங்குமுந்தன் வேலும் துணை இணையாம்
 மாதரும் மயில் சேவலும்
 கலங்குமெங்கள் உள்ளத் தெழுந்து தேரில்
 காட்சிதந் துய்வித்து
 நலங்கொள்ள ஆட்கொள் நல்லூரா!
 அடியோம் அடைக்கலமே!

தீர்த்தம் ஆட அருள் பெறுவோம்

கும்பிட்டு முருகனைக் குவித்தகை மற்றிங்கே
 வம்பிட்ட பேரை வணங்கா வகையாக
 நம்பிக்கை குவித்து நல்லூர்க் கந்தனிடம்
 அம்பிட்டு (த) தீர்த்தம் ஆட அருள் பெறுவோம்

பெருமையோடு வருக!

தேரில் உண்ணைக் காண வென்று
 திக்குத் திசைகள் எல்லாம்
 ஊரில் உள்ள மக்கள் கூடி
 ஒவ்வோர் தேர்த்தி வைத்தார்
 பாரில் உந்தன் மாட்சி அப்பா
 பார்வதி மகனின் ஆட்சி
 பேரில் நல்லூர்க் கந்தா என்ற
 பெருமை யோடு வருக.

வீடிவு ஒன்றையே வேண்டினர்!

அடியர் ஆடுவர் பாடுவர் வீதியில்
அடியழித் துருண்டுணை ஏத்துவர்.
படியில் படுதுயர் போக்கிடு நல்லூரிப்
பதியே என்றுணைப் பரவுவர்.
கொடியும் ஏறிடும் குக்குடம் கூவிடும்,
கூத்திடும் மயிலும் அகவிடும்
விடிவு ஒன்றையே யாவரும் வேண்டினர்
வேலவா தந்திடு விரைவாய்!

வருவாய் அருள் தரவே

கொடியேறுதி கொடியேறுது
கொடியேரர் பகை அறவே
குடியாகவே நல்லூரினில்
குடியேறிய குமரா!
விடவாயொரு தமிழ்மாநிலம்
வினைதீர்த்துடன் எழவே!
வடிவேலாடு மயில்மீதினில்
வருவாய் அருள் தரவே!

வினைகளை ஒட்ட விரைந்திடு முருகா!

வெற்றிவேல் கொண்டு வினைகளை ஒட்ட
விரைந்திடு நல்லூர் முருகா;
பற்றியே நின்று உன்கழல் தொட்டுப்
பாடி னேரம்; எங்களின் துன்பம்
உற்றுந் பார்த்து உதவிடு; கந்தா!
உன்கொடி ஏறட்டும் இன்று;
மற்றுமுன் வரத்தால் மலர்ந்திடும் நாடு
மணிக்கொடி ஏறட்டும் நன்றே!

நித்தம் நிமிரும் நிலம்

வேல்வந்து பாய்ந்து மயில்வந்து கூத்தாடி
மேல்வந்து சேவல் சிறகடிக்க — நல்லூரான்
எத்தர் படையழிப்பான் எங்கள் புகழோங்கி
நித்தம் நிமிரும் நிலம்.

வாயாரப் பாட்டிசைப்போம்

நல்லூர் முருகன்தன் நாமத்தை எந்நானும்
எல்லோரும் சொன்னால் இடர்திரும் - வல்லோராய்
வாழ்வோமே வாருங்கள் வாயாரப் பாட்டிசைத்து
குழ்வோம் அவன்தாள் துணை!

எமைக் காப்பாய் நல்லூரா!

நன்றாகித் துணையாகி நனவாகி உயிர்ப்பாகி
ஒன்றாகிப் பலவாகி உள்ளாகி வெளியாகி.
நின்றாயும் நீயாகி நிலையான புகலானாய்
இன்றாறாத் துன்பங்கள் எமைக்காப்பாய்
நல்லூரா!

கொடியேற்றிக் குறை நீக்குவாய்!

(எடுப்பு)

கொடியேற்றிக் குறையெல்லாம் நிறைவாக்குவாய்
— நல்லூர்க்
குமராந் எம்உள்ளத்தில் குடியேறுவாய்

(கொடி)

தொடுப்பு

வடிவேலும் இருமாதர் புட்டகுழுவே — சேவல்
வனப்பான கொடியோடு மயிலேறிய — (கொடி)

முடிப்பு

அமிழ்நான தமிழாலே அர்ச்சித்துமே — உன்னை
அகலாது கவிபாட அருளுட்டுவாய்
தமிழோசை கேட்டெங்கள் தமிழ் வாழுவே - முருக
தயவாய்ந் வருவாய்எம் தமிழ்த்தெய்வுமே

(கொடி)

ஒளவைக்குத் தமிழ் தந்து புகழ்கொண்டவா - அப்பன்
அருட்காதில் 'ஓம்' என்று உபதேசித்தவா
உய்வுற்று நாம் வாழ அருள் கொண்டுவா - எங்கள்
உறவே நீ 'ஓம்' என்று ஒடோடி வா.

நெஞ்சில் கருணையைக் காட்டையா!

எடுப்பு

அஞ்சித் தவிக்கின்ற அவலத்தின் மத்தியில்
மஞ்சத் தெழுகின்ற நல்லூரா — முருகா
கெஞ்சித் துதிக்கின்றோம் கேளையா !

(அஞ்சித்)

தொடுப்பு

விஞ்சிப் பரவிடும் வேதனை தீர்ந்திட
நெஞ்சில் கருணையைக் காட்டையா - எமக்குத்
தஞ்சம் நீயலால் யாரையா

(அஞ்சித்)

முடிப்பு

நஞ்சை மிடற்றினில் அப்பனுக் கடக்கிய
வஞ்சி பார்வது வேலையா துயர்கள்
அஞ்சி ஒடிட அருளையா

(அஞ்சித்)

எஞ்சிக் கிடப்பதும் நம்பகம் ஒன்றுதான்
வஞ்சித் திடாதீர் முருகையா உம்மை
விஞ்சிக் காப்பவர் எவரையா

(அஞ்சித்)

தேரோட நம்துயர்கள் தீரும்

- நல்லூரான் தேரோட நம்துயர்கள் தீருமென்று
எல்லோரும் பணிவோமடி — கிளியே
வெவ்வேலே துணையாமடி (நல்லூரான்)
- சேவற்கொடி கோபுரத்தில் சித்தப்படி
அசைந்திடவே
ஆவற்படி வருவானடி — கிளியே
ஆர்க்கும்மணி அழைக்குதடி (நல்லூரான்)
- ஆறுபடை வீடொன்றாய் அமைந்தபதி
நல்லூர்த்தேர்
பேறுதர வருமேயடி — கிளியே
தேறுதலே கேட்பாயடி (நல்லூரான்)
- எத்திசையும் ஆறுமுகம் எழிலுறவே
தெரிவதனை(ப)
பத்தியொடு பணிவாயடி — கிளியே
ஒத்திசைவாய்க் கரங்கூப்படி (நல்லூரான்)
- வடம்தொட்டு வீதிவலம் வருமுருகன் பொன்மேனி
புடமிட்டு ஓளிருமடி — கிளியே
திடம்பெற்று வரம்வேண்டடி (நல்லூரான்)

நாம் வணங்கும் தெய்வம்

எடுப்பு

நல் ஹரில் வீற்றிருக்கும் நாம் வணங்கும் தெய்வம் அது
நலம் பரவும் இதங்களியும் நற்கருணைத் தெய்வம்

(நல்)

தொடுப்பு

எல்லோர்க்கும் வரமளிக்கும் எங்கள்குல தெய்வம்-அது
ஏத்தினோரைத் தூக்கிவிடும் ஏகாந்தத் தெய்வம்

(நல்)

முடிப்பு

வல்லோர்கள் வாழ்த்துகின்ற வளமார்ந்த தெய்வம்
வற்றாத அருள்சரக்கும் வடிவேலாம் தெய்லம்
சொல்லோடும் பாட்டோடும் துதிக்கின்ற தெய்வம்
துணைநின்று வாழ்வினையே துலக்குகின்ற தெய்வம்

(நல்)

அடைக்கலம் தாரும் ஜயா!

உள்ளுறை வேலும் உந்தன்
உடனிரு மாதர் சிரும்,
தெள்ளுறு முகங்க ளாறும்
திருவிழிக் கருணை நோக்கும்,
வெள்ளமாய் உள்ளத் துள்ளே
வேகமாய்ப் பாய்ந்து வந்து,
அள்ளுது நல்ஹூர்க் கந்தா!
அடைக்கலம் தாரும் ஜயா!

ஒரு தரம் நல்லூர்க் கந்தா
ஒடிவந்து உதவும் ஜயா

அறமுக வடிவினோடும் ஆறிரு கரங்களோடும்
பெருகிடும் கருணையோடும் பீடுடை மயிலினோடும்
இருதுணை வள்ளிதெய்வ யாணையும் வேலும்
கொண்டு
ஒருதரம் நல்லூர்க்கந்தா ஒடிவந் துதவும் ஜயா

கலியுக வரதன்நீயே கதியென நாங்கள் வந்தோம்
நலிவுகள் இங்கேழுடி நாம்படும் துன்பம் கோடி
தெளிவுற உன்னைத்தேடி சேர்ந்தனம் தமிழிற் பாடி
வழிவிட வேண்டும் நல்லூர் வளமுறு கந்தாவாநீ

உன்திருக் கோயில்முன்னே உருகிடும் உள்ளத்தோடு
தம்துயர் உரைக்கும்பக்தர் தலைமிஶச கரங்கள் கூப்பி
எம்தமிழ் மக்களிங்கு இழந்தலை மீள்கவென்று
நம்பினர் நல்லூர்க்கந்தா நம்தமிழ் காக்க வாவா

பளிச்சிடும் உந்தன்சக்தி பரப்பிடும் வேலைக்கண்டு
ஒளித்திடும் சூரர்கூட்டம் ஒடுங்கிடும் கொட்டமெல்
லாம்
விழித்திடும் தமிழர்கண்கள் விரும்பிடும் உரிமைகாக்க
வெளிப்படு நல்லூர்வேலா விளம்பிட உலகிற்கெல
லாம்

அஞ்சிடும்போது உந்தன் அருட்திரு வடிவம் உள்ளே
நெஞ்சினில் இருத்திறின்று நினைப்பவர்க் கெல்லாம்
தந்து
தஞ்சமும் தயையும் காட்டித் தணித்திடும் நல்லூர்க்
கந்தா
வெஞ்சமர் அடங்கலீதி வெளியெலாம் வேலைநாட்டு

இலக்கியம் புராணமெல்லாம் எப்பவோ நீயும்வந்து
கலக்கமும் துயரும்போக்கிக் காத்தநற் கதைகள்
சொல்வார்
விலக்கிட எங்கள்துன்பம் விரைவினில் வாராவிட்டால்
புலப்படு மாறுமுன்னர் புகன்றவை பொய்யாஜ்யா

நலிவு அகற்ற எப்போ நீ
நல்லூர் முருகை வரப்போறாய்?

நெஞ்சத் தடத்தில் உணநினைந்து
நித்தம் நித்தம் நெக்குருசி
கெஞ்சித் துதித்து அடிதொழுவார்
கேடு அகல என்செய்தாய்?
அஞ்சித் துவனும் துயரகல
அருளைச் சுரந்து வேலெடித்து
விஞ்சி நிற்கும் வேதனையை
விரட்ட வருவாய் நல்லூரா!

நீயும் உந்தன் துணைவியரும்
 நீரும் வீதி நெடிதூர்ந்து
 போயும் என்ன துணை செய்தாய்
 புகலும்? பகையும் சன்னடியுமாய்
 மாயும் தமிழர் தெய்வமென
 மதித்து உம்மை வணங்கியுமென்று?
 வாயும் முருகா! எனவழைத்து
 வலிக்கு தையா நல்லூரா.

குமரவேள் கூத்தாடும்
 நல்லூர்க் கோயில்

தமிழ்ஒழுகு வளம்பெருகச் சாந்தி பொங்க(ச)
 சைவநெறி தழைத்தோங்க மாண்புவிஞ்ச(க)
 குமிழ்ச்சடரும் அருட்பொலிவு குதிக்கத்தெய்வக்
 குதூகலத்தில் அடியர்குழாம் குளிப்பு ஆடக்
 கலைஒரியிக் கைதேர்ந்த கையின்வண்ணம்
 களிப்பூட்டி வெளிக்காட்டக் கந்தவேளின்
 நிலையுயரு திருவேளின் மந்தகாசம்
 நிறைந்துஅருள் சுரந்தொளிரும் நல்லூர்க்கோயில்
 வீதியெலாம் தெய்வீகச் சுகந்தத்தென்றல்
 வீசிமுரு கையனவன் ஆசிக்க
 ஒதிவரும் வேதஞ்சிலி பண்ணின்ஒசை
 ஒங்காரத் துட்பொருளை உணர்த்திநிற்கச்
 சேதிநலம் சொல்வதுபோல் மணியின் ஒசை
 திசைஅறைந்து எதிரொலித்து வரங்கள்சேர்க்கீ
 ஆதியொடு அந்தமெலாம் ஜயன்கந்தன்
 அப்பனவன் என்றுசொல்லும் நல்லூர்க்கோயில்.

கமழ்மணத்தின் மலர்தொடுத்து மாலை ஆக்கிக
கந்தவேள் வேல்களிக்க கனிந்துசாத்திப்
புகழ்மணக்க இருமாதர் புடையேகுழப்

போற்றிசய போற்றியென அடியார்ஏத்த
அகல்விசும்பின் வீதியுலா அழகுத்தெய்வம்
ஆலங்காரம் நலங்காமல் ஊர்தி ஊர்ந்து
செகசெகக்கச் செவ்வேளாய்ச் சிறக்கும் சீர்த்தித
தெய்வீகம் தெளிவுதரும் நல்லூர்க்கோயில்!

நல்லூரா! நீவருக! விழுத்துணையே!

என்பெலாம் வற்றி எம்முயிரதன் இருக்கையுள்
இருக்குதோ புறத்ததோ என்றுநாம் ஏங்கிடும்
வேளை
அன்பெலாம் சொரிந்து உண்ணருட்பெரும் திருப்பே
ரொளி

ஆலயங்கள் மூலவேல் அதனில்நின் றருட்சுடர்வீச
தென்பெலாம் பெற்றுன் திருவருளே தஞ்சமெனத்
திஷழ்த்திடும் ஒர் திருப்தியில் தினமெலாம்

வாழ்ந்தோமையா!

முன்பெலாம் அவுணர் மூர்க்கமற முழுதாண்ட
முதல்வனே! நல்லூரா! நீவருக! விழுத்துணையே

அகதியாய் வந்துன் அருட்பெருகு திருக்கோயிற்
புழுதியாய் (ப) புறமெல்லாம் புரண்டெழுந்து
மக்கள் துன்பச்

சகதியாய் நின்று தடுமாறித் தத்தளிக்க
விடுதியாய் இருக்கவென வேலவீநின் வீதியெலாம்
உதவியாய் (ச) செய்து உங்கருணைப் பெருவெள்ளம்
மிகுதியாய் முழுக்காட்டி மெய்யருளைச் சுரந்
தனையே

பதவியாய்ப் பேறு பணிவார்க்கு உவந்தளிக்கும்
நியதியாய்! நல்லூரா நீவருக! விழுத்துணையே!

அறிவுதான் பிறம்ந்து போம்போதுன் ஆறுமுகமும்
 ஆற்றல்தான் வற்றியே அகன்றிடங்கள் அருட
 திருக்கரமும்
 செறிவுதான் நெருங்கித் திசைக்கக் கூன் திருக்கை
 வேலும்
 திசைகள் முழங்கி அதிரா ஒலிக்கும்ஹன் சேவற்
 குரலும்
 நெரிவில்நாம் நின்று உழலைக் கூட திருப்பாதமும்
 நின்னழில் இருமாதர் உலாவரு திருக்காட்சியும்
 பரிவினால் நின்கடைப் பார்வையும் படவிட்டது!
 பயமே: நல்லூரா! நீ வருக! விழுத்துணையே

உமைபால வருக வருக!

வற்றாத கருணை எப்போதும் பொழியும்
 வளமான நல்லூர்க் குமரா!
 குற்றாக உயிரும் குறையாத துயரும்
 கொடியோர்கள் செயலு முறவே
 உற்றாரு மற்று முற்றாக விட்டு
 உணர்வோடு தமிழும் உந்த
 நற்றாளைப் பற்றி முப்போதும் போற்றி
 நாப்பாடிப் பின்னே வந்தோம்
 தப்பாது எம்மைத் தடுத்தாண்டு கொள்ள(த)
 தயவாகத் தேரில் வருக!
 அப்பாநீ வருக அழகாநீ வருக!
 அமுதேநீ அருகில் வருக!
 ஒப்பேது மில்லா மணியேநீ வருக!
 உமைபால வருக வருக!

எந்தையே! நல்லூர்க் கந்தா!

எந்தையே கந்தா; நல்லூர்
இறைவனே குகனே வேலா;
சிந்தையே கோயி லாகத்
தினமுனை உள்ளே வைத்து
வந்தனை செய்தேன் உந்தன்
வடிவினைத் தெளிவாய்க் காணத்
தந்தனை அருளை! என்னைத்
தாங்கிநீ கொண்டாய் சேந்தா
பந்தமும் உறவும் பற்றும்
பாசமும் எல்லா மாக
உந்தனை ஆக்கிக் கொண்டு
உன்னொளி காட்டும் போக்கில்
அந்தமில் இன்பம் துய்தது
அயர்வினை நீக்கப் பெற்றேன்
இந்தவோர் நிறைவை என்றும்
கந்தனே தருக நித்தம்

முருகன் பெருமை

அண்டமெலாம் ஆக்கியளித் தொழித்துமறைத்
தருளி எங்கும்
நின்றதொரு சத்திதனை நினைந்துருகித்;
தமிழர் ஆய்ந்து
கண்டபெருந் தத்துவத்தை வடிவமைத்து;
இளமைக் கோலம்
கொண்டமுழு முதற்பொருளாய் முருகனை
வணங்க வைத்தார்.

முழுமுதலைத் தனிப்பொருளை முயற்சியுடு
 முகிழ்ததுப் பூத்து
 எழுபொலிவைக்; கவியகத்திற் கேற்றபேறாய்
 இயக்க எண்ணிக்;
 குருவடிவும் தனிவேலும் குச்சுடமும்
 மயிலும் மாதர்
 இருபுறமும் புடைகுழ இறையாக்கி
 இறைஞ்சி நின்றார்.

திருவுருவின் உள்ளொளியும் திகழ்நூனப்
 பேறும் ஓங்கிப்
 பெருகிவர: முருகனிடம் பெற்றவளம்
 பெருச் வென்று;
 அருவுருவத் திருமேனி அமைத்ததழில்சேர்
 கோயில் கட்டி
 வருவினையும் வந்தபெரும் வல்லினையும்
 தீர்த்து வென்றார்.

நெஞ்சத்தின் வஞ்சலமலாம் நெகிழிவைக்கும்
 முருகன் தந்த
 தஞ்சத்தில் சகம்முழுதும் தழைத்தோங்க
 வல்ல நல்ல;
 செஞ்சொல்லால் பாமாலை செய்துவந்து
 சேவித் தேத்தி
 அஞ்சத்தேல இல்லாது அடியார்கள்
 எல்லாம் பெற்றார்.

முருகாவென் ரோதுதலை மந்திரத்தின்
 மூல மாக்கிக்;
 கருவாண வேற்படையைக் காப்பாகக்
 கருத்தில் ஏற்றி;
 இருமாதர் புடைகுழும் எழிலோடு
 மயிலும் சேவல்
 வருபேறு கண்ணுற்றார் நண்ணுற்றார்
 முத்தி என்றார்.

நெடும்பகைகள் சூழ்வினைகள் நீள்பின்னிகள்
 நல்லிவு தாழ்வு
 கொடுங்கோண்மை கூற்றுவன்தன் கொடுமரண
 பயங்கள் துன்பம்
 கடுங்கோபம் காமஇச்சை களவுகொலை
 பொய்கள் போக்க
 எடுங்கோவேல்; தொழுங்கோவிவன் றிருமாந்து
 வெற்றி கொண்டார்.

நிமலனென அமரனென நீதியென
 என்னின் அல்லால்,
 அமலனென அப்பனென ஆறுமுகன்
 கந்தன் என்ன,
 சமரமறப் பலநாமம் தான்பெற்று;
 அன்பர் தங்கள்
 பிமரமறத் தடுத்தான்டு பீடுயர
 முருகன் வைப்பான்.

உருவவழி பாடியற்றல் ஒப்புதோக்கில்
 உயர்ந்த தாகக்
 கருதுதென்றி சைவதென்றி கதிததோங்கி;
 முருக பக்தி
 பெருகிவரத்; தவப்பேறும் பேரின்பப்
 பேராம் பேறும்;
 மருவிவரும் மக்கள்துலம் மன்பதையில்
 நாஞும் வாழும்.

பற்றோடு தன்னுருவை மெய்யுருவாய்த்
 தலைமேற் கொண்டு;
 முற்றாகத் தம்மைமுழு முதல்தனக்குத்
 தந்த வர்க்கு
 வற்றாத கருணைமழை பொழிந்துயர
 முருகன் வந்தான்
 சற்றேனும் தயங்காது அவன்டியே
 சரணம் என்போம்.

எவ்வாறு முருகனவன் இறைமையினை
 உணர்ந்தார் கொலோ
 அவ்வாறு அவரறிவுக் கெட்டியவா
 றருகில் வந்து
 இவ்வாறு வாழ்விப்பான் என்றில்லா
 ஏமம் தந்து
 ஒவ்வாத ஊழ்களைவான் முருகனவன்
 பெருமை ஈதே.

நல்லூர் வேலுண்டு; நமக்கின்ன துயருண்டு

முருகு என்றொரு அழகு முதிர்ந்தது
திருவும் சீர்த்தியும் சிறந்து ஒளிர்ந்தது
பெருகும் தமிழின் பேறாய் மலர்ந்தது
அருளைத் தந்தது நல்லூர் வேலவேல்.

1

அலும் பகலும் அகத்துள் அலர்ந்தது
செல்லும் திசையெலாம் செம்மை சேர்த்தது
வெல்லும் வழியெலாம் விரைந்து வென்றது
ஓல்லும் வகையது நயலூர் வேலவேல்.

2

முருகன் தனிவேல் முழுதும் தந்தது
பெருகும் கருணையால் பீடு பெய்தது
உருகும் அடியார் உள்ளத்து (து) உதித்தது
கருவும் உருவும் நல்லூர் வேலவேல்.

3

வடிவம் பலவும் வகையாய் மினிர்ந்தது
முடியும் அடியும் குவிந்து விரிந்தது
வடிவில் பாலனாய் வரங்கள் வகுத்தது
முடிவில் முகிழ்த்தது நல்லூர் வேலவேல்

4

பலவகைப் புராணப் பாங்கில் உயர்ந்தது
சொல்வகை பொருள்வகை சூழச் சொரிந்தது
எல்லையில் சக்தியாய் ஏற்றம் எடுத்தது
வல்லமை வரித்தது நல்லூர் வேலவேல்

5

அனியும் அனிகளால் அற்புதம் பெற்றது
கனியும் பார்வையால் காட்சி மிகுத்தது
பினியும் துன்பமும் போகிப் பினித்தது
பணியும் பகிர்ந்தது நல்லூர் வேல்வேல் 6

நினைக்கும் போதுமுன் வந்துமே நின்றது
துணைக்கு வழிவியலாம் சூழ்ந்து தொடர்ந்தது
முனைப்பால் பகையினை மோதிக் கிழித்தது
அனைத்தும் அதுவே நல்லூர் வேல்வேல், 7

அடிப்படைக் கருவியாய் அழிவினை எதிர்த்தது
துடிப்புடன் பக்தரின் துயர்களைக் களைந்தது
படிப்படி யாகவே பரஅருள் பகிர்ந்தது
பிடித்தவர்க்கு அடைக்கலம் நல்லூர் வேல்வேல், 8

கூர்வேல் குன்றினைத் குடைந்து தகர்த்தது
தீர்வேல் செய்யவேல் திருவேல் சிறந்தது
பேர்வேல் பெருவேல் பெட்டுவேல் ஆனது
ஏர்வேல் எமக்குவேல் நல்லூர் வேல்வேல், 9

கதிவேல் கதிர்வேல் காப்புவேல் காத்தது
துதிவேல் தூயவேல் துயர்வேல் தீர்த்தது
மதிவேல் மாட்சிவேல் மகிழமை குவித்தது
உதிவேல் ஊக்குவேல் நல்லூர் வேல்வேல், 10

வணங்குவேல் வாழ்த்துவேல் வாரித்தையை

வளரித்தது

இணங்குவேல் இன்பவேல் இன்தமிழ் இணைத்தது
உலங்குவேல் உறுதிவேல் உயர்கலி உகுத்தது
இலங்குவேல் எனக்குவேல் நல்லூர் வேல்வேல். 11

செந்தமிழ் தேனது திருவடைத் திருவேல்
அந்தமில் அழகது அற்புதத் தனிவேல்
சிற்றையுட் தெளிவது சிருடைப் பெருவேல்
நந்தா விளக்கது நல்லூர் வேல்வேல்.

12

அண்பர் அன்பினில் அகப்படும் கந்தவேல்
இன்பம் ஈட்டும் ஈடிலான் தந்தவேல்
தென்பும் தெளிவும் சேந்தனின் சொந்தவேல்
பண்பும் பயனும் நல்லூர் வேல்வேல். 13

வாழ்வினை மலர்த்தும் வளமுள வடிவேல்
குழூாலி பரப்பும் சந்தரச் சுடர்வேல்
ஹழ்வினை களையும் உமாசதன் கைவேல்
நாள்கோள் காத்திடும் நல்லூர் வேல்வேல். 14

உள்ளும் புறமும் உவக்கும் உயிர்வேல்
தெள்ளும் தெய்வத் திருவருள் தீரவேல்
வெள்ளம் போன்று விடாய்களைப் போக்குவேல்
ஆள்ளும் துயரெனில் நல்லூர் வேல்வேல். 15

எங்கும் எதிலும் நல்லூர் வேல்வேல்
எனக்குத் துணையை நல்லூர் வேல்வேல்
தாங்கும் அருளும் நல்லூர் வேல்வேல்
தலையாய் நிற்பதும் நல்லூர் வேல்வேல். 16

தமிழின் தலைவன்

ஒமென்ற இயற்கையின் ஒலிதந்த நாடுத்தை
 ஒங்கார தத்து வத்தை(த)
 தாம் நின்று கழகத்து அமர்ந்தாய்ந்த தந்தையின்
 தளிர்க்காதில் உரைத் திட்டவன்,
 நானின்று குற்றத்தை நக்கிரீர் சுட்டவே
 நல்லாற்றுப் படை கண்டவன்.
 வானின்று சோதுபின் பிழம்பாக வந்தவன்
 வடிவேலன் தமிழின் தலைவன்

அண்டத்தின் திசையெலாம் ஆருமுக மாகவே
 அவதாரம் பெற்றா னவன்
 பிண்டத்தில் அச்சரம் பன்னிரண் டாகவே
 பேறுதரு கை பெற்றவன்
 கண்டத்தில் காத்திட மெய்யுயிர்ப் பெய்தவே
 கருத்தான தமிழ் செய்தவன்
 ஒன்றுற்று இயலிசை நாடக மென்மிளிர்
 ஒங்காரன் தமிழின் தலைவன்

பைந்தமிழ் நிலமெலாம் செந்தமிழ் காத்திடப்
 படைலீடு அமைத் தாண்டவன்
 வந்தவல் வினையெலாம் வென்றிடக் கையினால்
 வடிவேலை எதிர் விட்டவன்
 குன்றிலும் மலையிலும் குதித்தாடிக் தமிழ்ப்புலமை
 குதூகலம் கொள நின்றவன்
 வென்றிடும் சென்றிடும் விரைந்திடும் என்பவன்
 வேலவன் தமிழின் தலைவன்.

அழகெனத் தமிழென அழுதன முருகென
 அவரவர் சொல் வைத்தவன்
 குழகனாய்க் குமரனாய்க் கோலமா மயிலினில்
 கோழிக் கொடி கொண்டவன்
 பழகிடு செந்தமிழ்ப் பிள்ளைத் தமிழ்மொழி
 பரவிடக் கேட் உண்டவன்
 நெகிழ் வறத் திருப்புகழ்த் தமிழினைத் துய்த்தவன்
 நெடுவேலன் தமிழின் தலைவன்

கனிதந்து செந்தமிழ்ச் சுலவகொண்டு ஒளவையை
 கருத்தொன்ற மகிழ் வித்தவன்
 இனிதென்று காதலும் கற்புமாய்த் தமிழ்ப்பண்பில்
 இருமாதர் புடை சூழ்ந்தவன்
 தனி நின்று தமிழர்க்கு இடர்வந்த போதெலாம்
 தன்வேலைத் தொழு வைத்தவன்
 அணியென்று கவசங்கள் பலதந்து காப்பவன்
 ஆறுமுகன் தமிழின் தலைவன்

இன்றுற்ற தமிழினத் துயரிலும் பகையிலும்
 எமக்கொரு துணை தந்தவன்
 என்றுற்று நிற்கிறோம் எம்பகை விரட்டியே
 எம்மொழிக் கரண் செய்குவான்
 புண்பெற்ற எம்மினம் புகழ்பெற்று வாழ்வுறப்
 புதுவாழ்வில் எனை ஏத்துவான்
 மண்பெற்று வாழுவம்! மாண்புறத் தமிழ்த்தேசம்
 மலர்த்துவன் தமிழின் முருகன்.

நல்லூர் குறவுஞ்சி

நல்லூரில் முருகனுறை திருக்கோயில் மணியின்

நாதமெழு எப்போதும் முப்போதும் கூடி

எல்லோரும் தொழுதெழுந்து இன்னருளை நாடி

இசைத்தயிழால் தோத்திரங்கள் இரந்தருகிப்பாடி

இல்லோரும் இளைத்தோரும் இளமுருகைத் தேடி

ஏங்கியுளம் உருகிஉயர் நோன்புகளால் வாடி

வல்லோராய் வாழ்வாங்கு வாழவரம் வேண்டும்

வள்ளிமண வாளனுறை ஈழத்துநல்லூர் .1

வடிவொழுகு சந்தனுக்கு வணப்பான கோயில்

வருவோரை வரவேற்கும் திருநிறைந் தவாயில்;

குடிபுகுந்து வேல்வடிவாய் மூலத்துள் செவ்வேள்

குவையாகக் கருணணமழை பெய்கின்ற

மெய்வேல்

நெடிதுயர்ந்த கோபுரமும் நிம்மதியும் சூழல்

நித்தமுமே பூசைமுறை தப்பாத ஆளால்

அடிபணிந்து தொழுவோரும் ஆறுதலே கேளால்

ஆறுமுக மாகவளார் ஈழத்து நல்லூர். 2

ஓளிகாலும் திருவேலும் ஒய்யார எழிலும்

ஒத்திசைவாய்ச் சாத்திடுமின் ஓளிட்கின்ற

பட்டும்;

களிகூரக் கண்கூசக் கதிர்வீசும் அணியும்;

காட்சிக்கே மாட்சிதரும் ஊர்திகளும் குடையும்

வழியூரும் வீதியெலாம் பண்ணிசையும் பாட்டும்;

வாழுத்தொலியும்பரவசமும் கூத்துவெறி யாட்டும்

வெளிகுழும் நாதஇசை மேளாலி ஆர்ப்பும்

வினைகின்ற அருட்டுமி ஈழத்து நல்லூர்.

ஆறுமுக மாணபொருள் அடியவர்க்கு அருளி
 அரவணைப்புத் தருவதற்காய்த் தேரினமிசை
 வருவார்
 தேறுதலைத் தரும்வள்ளி தெய்வானை மருவி(ச)
 சேவல்மயில் கூத்தாடச் சேர்ந்து உளம்மகிழ்
 வார்
 வீறுபெற விடுதலைக்காய் உயிர்தரவே கருதி
 விரைவோர்க்கு மனநிறுதி விளைவித்துத்
 தருவார்
 பேறுபல தந்துபுகழ் பெற்றிடவே உயர்த்திப்
 பெரிதுவக்கும் முருகனுறை ஈழத்து நல்லூர்.

4

கந்தனவன் விழாலுடே களியாட்டும் நிகழும்;
 காளையரும் கண்ணியரும் எழிலுட்டி வருவார்;
 தந்தமது நண்பருடன் மகிழ்வுட்டித் திரிவார்;
 தணியாத இளமைநலச் சாகசங்கள் புரிவார்;
 இந்தவித மானானாலும் இறையுணர்வும் தெரிவார்
 ஏற்றமுற உள்ளுறக் கந்தனிடம் பெறுவார்
 இந்துமதம் இவ்வாறும் எல்லோர்க்கும் பத்தி
 இயல்புறவே வைக்கின்ற ஈழத்து நல்லூர். 5

சித்துடைய செல்லப்பர் யோகருடன் உற்றோர்
 சிறப்புடையோர் சீருடையோர் செயற்கரிய
 செய்தோர்
 பத்துடையோர் பாங்குடையோர் பழஅடியர்
 ஆணோர்
 பரவசத் தில் பைந்தமிழில் பாகுரங்கள்
 இசைப்போர்
 சத்தெனவும் சித்தெனவும் ஆணந்தம் உற்றோர்
 சந்நிதியில் எந்திசியும் தாம் தனித்து
 நிற்போர்
 அத்தனைபேர் அகத்துள்ளும் ஆறுமுக அண்ணல்
 ஆள்மீக ஒளிபரப்பும் ஈழத்து நல்லூர். 6

சமத்துத் தமிழர்களின் இறையையிறுக் கெதிராய்
இந்தியத்தின் ஆதிக்கம் இறுமாந்து சதியாய்
குழத்தான் எமையழிக்க(த); தமிழினத்தின் கதியாய்
துணிந்தெழுந்த தீரனவன் பார்த்திபனும்
பசியாய்

நாள்பத்து இரண்டாக நாவறண்டு தலையாய்
நல்லகிம்சை வழிகடவித் தவங்கிடந்த பதியாய்
வாழ்வித்து தமிழ்மக்கள் வளமன்னில் உணர்வாய்
வாள்வைத்த கந்தனுரை ஈழத்து நல் ஹார்.

7

சங்கிலியன் அந்தியரைப் புறங்கண்டு வென்ற
சரித்திரமும் தன்மானத் தமிழன்து தகவும்
பொங்கியெழு புலமையிது நாவலரின் புகழும்
பொலிவுபெறு திருக்கோயில் தூபிகளும் பிறவும்
இங்கிதமாய் இசைத்தமிழும் கலைபண்பும் பலவும்
எழுச்சிபெறு மன்றங்கள் இருக்கின்ற பொலிவும்
தங்குதடை இல்லாத தமிழ்க்குமரன் அருளும்
தனித்துவமாய் இனித்துவக்கும் ஈழத்து நல்ஹார்

8

நல்லூரான் தந்ததும் கொண்டதும்

தோற்றும்

கருவாய் உருவாய்(க்) கருத்தாய் வளர்ப்பாய்
தருவாய் கொள்வாய் தரகர் இலாயலே
வருவாய் இடரில் வளமாய்(க்) காப்பாய்
முருகா முன்நாம் முயன்றதெத் தவமோ!

ஏற்றும்

நல்லூரா! ஆறுமுகா! நற்கருணை பொழித்தைவா!
எல்லோரும் எதையெதையோ இழந்துவிட்டுத்

தேடுகிறார்

வல்லோணாய் வரம்தந்து வழித்துணையாய் நீவந்தும்
உல்லாசன் உனைத்தேட ஒருவர்க்கும் மனமில்லையோ!

1

என்னயிது! என்னயிது! இப்படியும் நடக்கிறதே;
என்னையது முன்னையது பின்னையது எல்லாமே
பன்னிவரு செயலாகப் பரபரப்பாய் முடிகிறதே।
உன்னையிக உனர்ந்தோர்கள் உன்செயலே

என்றிருந்தார்

2

உன்முடிவு தெரியாமல் ஊரெல்லாம்

திரிந்தலைந்தோம்,
எம்முடிவாய் எத்தனங்கள் எல்லாமே
செய்து நொந்தோம்,
பன்னிருகை வேலப்பா! பயணேதும்
கிடைப்பதென்றால்
இன்னபடி என்றுன து என்ன மெதோ; வண்ணமதே!

3

அல்லோல கல்லோல அவலத்துள் உழன்றாலும்
வெல்வேலை எல்லோரும் வேண்டியே
தொழுதுவந்தோம்;
நங்கு ஹாரா உன்மணியின் நாதம்மீண் டெமுந்ததுவும்
பல்லோரும் ஒளிபெற்றோம் பட்டதுயர்
விட்டதுவே!

4

உன்செயலை அறியாது உழல்வோர்க்குத்
தடுமாற்றம்
என்பதுவே முழுக்குமை எல்லாமே
உன்முடிவாய்(த)
தென்புடனே இருப்போர்க்குத் தெளிவுண்டு
முழுத்துணையாய்
அன்புடனே இடரெல்லாம் அறிந்துணர்ந்து
அகற்றிடுவாய்

5

சரியிழைகள் மாறிவரும், தடுமாற்றம் இவற்றாலே
கரிசணைகள் பரிவுணர்வு காலந்தான் ஏற்றுவரும்
புரிபவர்க்கு உண்மையது புடமிட்ட பொன்னாக
தெரியவரும் திருவருளத் திருமுருகா! தந்திடுவாய்!

6

உருவெழுதி உன்நாமம் உணர்ந்தெழுதி(த)
தொழுவோர்க்கு
அருவருவாய் வருமுருகா! அனைத்தையுமன்
அடிமலர்க்கே
தருமடியார் கவிபாடித் தமிழாலே
துதித்திடுங்கால்
கருமமெலாம் கைகொடுப்பாய் கந்தா நீ
வினைதீர்ப்பாய்!

7

ஒளிவழியில் திதளிவொன்று உன்செயலால்
 களிப்பருகக் கந்தாடன் கருணைக்காய் வருமென்று
 பழிசுமக்கா இழிவில்லாப் பதந்தந்து எமைக்காத்து
 வழியோன்று விழிநோக்கால் வகுத்துமன
 மாசறுப்பாய்!

8

பட்டதுயர் அத்தனையும் பரிகரித்து உடனிருந்து,
 நட்டநடு விட்டகலா நாயகமாய் நீயிருந்தாய்,
 இட்டமுடன் எம்முணர்வு இதையேதான் இசைக்கிறது
 கட்டமினும் கடக்கவிலைக் காருண்யா ! காத்திடுவாய்!

9

பெரும்போரும் நோய்நொடியும் பிரளையமும்
 பெயர்ச்சிகளும்
 வரும்போகும் ஆணாலும் அற மொன்றே நிலைநிறக
 அரும்பேறு தந்தவன்நீ ! ஆகிழுதல் இன்றுவரை
 இருந்தேயுன் அருள்கண்டோம் எமக்கதைத்தா ! இறைஞ்சுகிறோம் !

10

எனக்கொன்றும் தெரியவிலை என்னைவழி
 நடத்துகிறாய்,
 இனத்தவரோ டினங்கவைத்தாய், இழந்ததுவும்
 உன்னடிக்கே !
 உனக்குளமை ஓப்படைத்த ஒன்றுமட்டும்
 உணர்ந்துள்ளோம் !
 மனக்கவலை தீர்த்துவைக்குடி மருந்தாக நீவருவாய்;

11

கந்தாண் கடைக்கன்னின் கருணைக்கே
 இலக்காகிச்
 சிந்தாகுல மெல்லாமே சிதறுண்டு போனதையா।
 பந்தாக உதையுண்ட பதட்டமெலாம் போயகலத்
 தந்தாயுன் வேற்றுணையைத் தயங்காது
 நடக்கவைப்பாய! 12.

என்பெல்லாம் உருகியுளே எம்வயத்தை
 இழந்துமகிழ்
 தென் பொன்றே உன்துணையால் திகழ்கிறது
 அதனாற்றான்
 இஸ்பழுடன் துன்பத்தை இடறிவிட்டு
 மகிழ்கின்றோம்
 அன்புடனே அரவணைத்தாய! ஆர்பெறுவார்
 நல் ஹரா! 13.

தேற்றம்

ஆசை அவாவுடன் பற்றென் ருழுலுவீர்
 அவைகள் அடங்கவே அன்பினை மலர்த்துயின்
 நேசமெல் ஸாமுமே முருகனுக் காக்குமின்
 நிறையும் கருணையில் நிம்மதி பருதுவீர!
 தேச விளக்குகள் ஒளிருதல் காணுவீர!
 தெய்வமன் றிமற் றொன்றெதும் காண்கிலீர!
 பேசப் படுவதும் இறுதியில் உணர்வதும்
 பேறு தருவதும் அதுஅலால் வேறிலை.

சொல்லாய் முருகா நல்லைக்குமரா!

கருவற்	நிருந்து	கந்தர்
உந்தன்	கழலே	
உந்தப்	பணிந்து	உலகிற்
	குவந்தேதன்	தினமும்
அருகிற்	கிடந்து	அருளாம்
	அழுதை	அள்ளிப்
பருகிச்	கவைத்தேதன்	பார்பாய்
	நல்லூர்ப்	பதியே!

1

காக்கும்	தெய்வம்	நீடியன்
	றெண்ணிக்	கசிந்துளே
தேக்கும்	நினைவும்	கனவும்
	தெளிவும்	மொழியும்
வாக்கும்	போக்கும்	நோக்கும்
	வடிவாய்	வடிவேல்
ஙாக்கும்	உருவம்	கண்டேன்
	உய்விப்	பாயே!

2

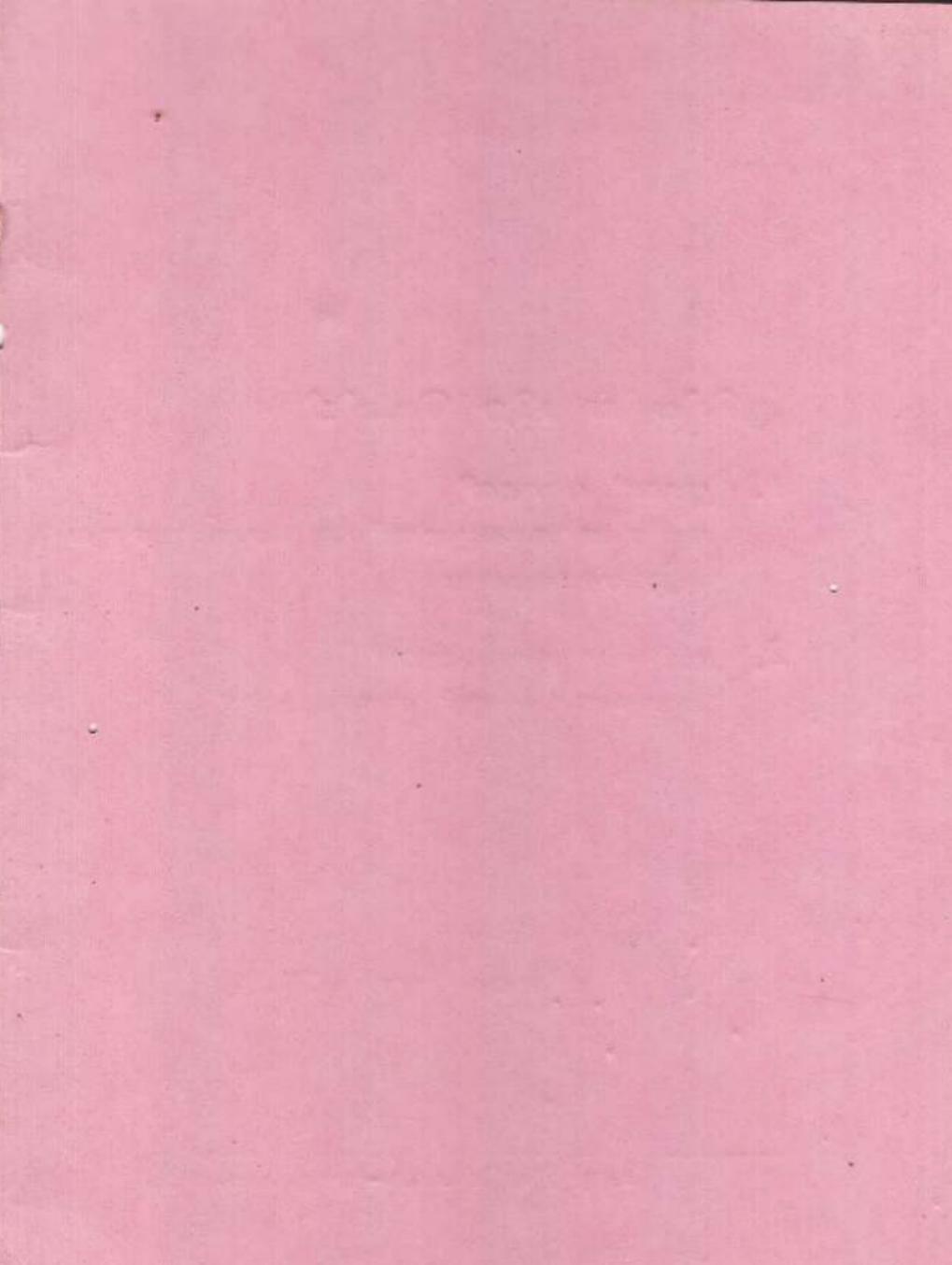
நல்லூர்	முருகா!	நானும்
	பொழுதும்	உன்னை
எல்லோ	ரும்பதாழு	தேத்த
	வைத்தாய்:	நானோ
சொல்லேர்	பூட்டி	உழுது
	பக்தி	விதைத்தேன்
சொல்லாய்	அருளாம்	வினைவு
	தந்திடு	வாயோ!

3

பாட்டே	அர்ச்சனை	யாய்நான்
பாடி		எந்தன்
பாட்டில்	இருக்கப்	படியா
	துநித்தம்	பகட்டாய்
வீட்டில்	நாட்டில்	விரைகிறேன்
	கந்தா;	சம்மா
கூட்டில்	சொல்லறச்	சுகம் கான்
	பதுஅது	என்னே!
		4
வீடும்	மக்கள்	மனையும்
	சுந்தமும்	விதிவழி
ஓடும்	ஒடுங்கும்	உனது:
	பேரருள்	ஒன்றே
கூடும்	என்று	குருஷப்
	தேசம்	கேட்டு(ச)
குடும்	உன் அடி	தொட்டேன்
	குட்டி	டுகவே!
		5
வருத்தும்	நோய்கள்	வந்து
	வந்து	வருத்துஉன்
உருத்தும்	நாமம்	“முருகா”
	“முருகா”	என்று
கருத்தும்	கணிப்பும்	களிப்பும்
	பெருகக்	கத்தினேன்
பொருத்தும்	செய்தனை	நல்லுவா
	ராந்	புகலே!
		6

சொன்னால்	விளங்கார்	உந்தன்	
	சோதித்	திருமுகம்;	
கண்ணாற்	கண்டு	களியார்	
	நாமம்	மொழியார்	
பண்ணாற்	பாடிப்	பணியார்;	
	பற்று	விட்டு	
நண்ணார்;	உந்தன்	திருவடி	
	நாடுவ	தெப்போ!	7
பாவமும்	பழியும்	நெளிவும்	
	சழிவும்	தொழிலாய்	
ஒவது	இலாது	இயற்று	
	வோரால்	உலகு	
சாவது	வோவேல்	முருகா	
	இவர்க்கு	இரக்கம்	
ஆவது	தந்திவர்	திருந்த	
	அருள்தா	ராயோ!	8
மனமோ	ஊசலிற்	பட்டுப்	
	பதறி	ஆசையிற்	
தினமே	உள்று	சமூன்று	
	திகைத்து(ச்);	சேரும்	
பணமே	புகழே	பதவியே	
	என்று	அவைது லும்	
உனதே	ஆட்டு	விப்பெது	
	சரியோ!	பிழையோ!	9

என்ன	துயர்கள்	அழிவுகள்	
	வந்தும்	உறுத்தியும்	
சின்ன	பின்னமாய்(ப)	போகினும்!	
	நல்லூர்க்	கந்தா!	
கன்னித்	தமிழையும்	வாழ்வை யும்	
	கண்ணி	யத்தையும்	
என்னிக்	காக்கவே!	இதுநின்	
	பணிநிச்	சயமோ!	10
என்னி	நினைத்து	நான்செய்	
	எத்தனம்	எதுவும்	
பண்ணி	முடிக்க	நின்வருள்	
	கூட்டுவ	தின்றி	
நண்ணி	வருவது	இல்லை	
	என்பது	அறிந்தேன்	
உன்னி	உன்னால்	‘எப்பவோ	
	முடிந்தது”	ஒன்றே!	11
“ஒருபொல்	லாப்பு	மில்லை”	
	‘யாமொன்	றறியோம்”	
வருமெல்	லாமும்	போக்கும்	
	‘முழுதும்	உண்மை	
குருவின்	மொழியும்	தீண்டலும்	
	நயன்	நோக்கும்	
பெருகும்	போது	சொல்லாய்	
	குமரநின்	குறிப்பே!	12

ஆசிரியரின் பிற வெளியீடுகள்

1. பூரணி புராதனி
நயினை நாகபூஷணி ஆலய வரலாறும்
அருட்பொமாலையும்
2. நயினை நாகபூஷணி
அன்னைக்கு ஓர் ஆராதனை

விலை: ரூபா 25.00

பாரதி பதிப்பகம் - யாழ்ப்பாணம்.